

Bruxelles, den 28.10.2021
SWD(2021) 301 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning

**om ændring af bilag IV og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
2019/1021 om persistente organiske miljøgifte**

{COM(2021) 656 final} - {SEC(2021) 379 final} - {SWD(2021) 299 final} -
{SWD(2021) 300 final}

Politisk baggrund

Persistente organiske miljøgifte (POP) er kemikalier, som forbliver længe i miljøet, bioakkumuleres og kan **forvolde særdeles skadelige virkninger for menneskers sundhed eller miljøet**. Denne konsekvensanalyse behandler mulighederne for at ændre de **grænseværdier, der gælder for visse POP i affald**, og som er fastsat i bilag IV til POP-forordningen. Hvis der er POP til stede i affald i koncentrationer, der er højere end eller lig med disse grænseværdier, kan affaldet ikke genanvendes og bør i de fleste tilfælde bortskaffes på en sådan måde, at de POP, det indeholder, **destrueres eller irreversibelt omdannes**.

Hvad er problemet?

POP-forordningen omfatter i alt 26 POP-stoffer (eller grupper af stoffer), men denne konsekvensanalyse ser på et begrænset antal af POP, der enten:

- allerede er opført i POP-forordningen, og for hvilke det kan være berettiget at stramme grænseværdierne i bilag IV for at tilpasse deres grænseværdier til den videnskabelige og tekniske udvikling: PBDE'er, HBCDD, SCCP, dioxiner og furaner samt dioxinlignende PCB'er¹.
- for nylig er blevet opført som POP i Stockholmkonventionen og derfor skal afspejles i EU-lovgivningen (dvs. i POP-forordningen): PFOA, dicofol og pentachlorphenol (PCP)².

Med begrænsede undtagelser **anvendes disse POP generelt set ikke længere** i nye produkter i Europa, men da de tidligere er blevet anvendt, findes de fortsat i affald. Hvis de affaldsmaterialer, som indeholder POP (f.eks. plastik, træ, papir), genanvendes, kan de igen komme ind i økonomien og skade miljøet og menneskers sundhed.

De grænseværdier, der fastsættes for disse stoffer, er afgørende for, hvordan affald, der indeholder POP, skal håndteres. Det endelige mål er at sikre, at dette affald håndteres på en **miljømæssigt forsvarlig måde**. Generelt betyder dette, at affald, der overskrider grænseværdierne for POP-indhold, skal destrueres eller irreversibelt omdannes gennem forbrænding eller andre tilladte bortskaffelsesoperationer, som forhindrer, at POP igen kommer ind i økonomien.

Dette kan begrænse anvendelsen af sekundære råstoffer, der ellers kunne udvindes af affald, hvilket reducerer disse materialers potentiale til at bidrage til en cirkulær økonomi. Det kan dog også bidrage til at øge tilliden til sekundære råmaterialer hvad angår deres forureningsniveau. Hvis sekundære materialer derfor erstattes af primære materialer, kan det også have skadelige virkninger, og det bidrager ofte til drivhusgasemissioner.

Hvad ønsker vi at opnå?

Det specifikke formål med initiativet er at fastsætte eller revidere grænseværdier for dette begrænsede antal POP i affald på en sådan måde, at der opnås den bedst mulige balance mellem tre generelle mål:

- overgangen til et giftfrit materialekredsløb af høj kvalitet
- øget genanvendelse og cirkularitet
- nedbringelse af drivhusgasemissioner.

¹ PBDE'er er polybromerede diphenylethere, HBCDD er hexabromcyclododecan, SCCP er korte chlorparaffiner, og PCB'er er polychlorerede biphenyl.

² PFOA dækker her over perfluorooctansyre, salte heraf og PFOA-beslægtede forbindelser.

Den rette balance vil sikre **miljømæssigt forsvarlig håndtering af POP-affald**. Dette vil opfylde det overordnede mål i POP-forordningen om at beskytte menneskers sundhed og miljøet og sikre, at foranstaltningen i videst muligt omfang bidrager til **målene om klima og cirkulær økonomi i den europæiske grønne pagt**.

Hvilke løsningsmodeller findes der?

- **Løsningsmodel 1: Referencescenarie** — antager, at der ingen ændringer foretages i listen over stoffer, og at der ikke fastsættes nye grænseværdier.
- **Løsningsmodel 2: Mellemværdi** — fastsætter grænseværdier i bilag IV for de nye stoffer og for POP, der allerede er opført i forordningen, hvor det kan være berettiget at stramme disse værdier.
- **Løsningsmodel 3: Lav værdi** — fastsætter strengere grænseværdier i bilag IV.
- **Løsningsmodel 4** tager udgangspunkt i en fjerde, endnu lavere grænseværdi i bilag IV for dioxiner og furaner og dioxinlignende PCB'er.

Hvad er den foretrukne løsningsmodel, og hvorfor?

I konsekvensanalysen analyseres det, hvordan man opnår den **bedste balance** mellem målet om at eliminere POP-stoffer fra miljøet og samtidig øge cirkularitet og genanvendelse og reducere drivhusgasemissionerne. Jo strengere (dvs. lavere) grænseværdien er, jo mere affald vil der være, som destrueres i stedet for at kunne genanvendes.

Følgende miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger er blandt dem, der blev taget i betragtning:

- Ændringer i massestrømmene af POP — mængde fjernet/destrueret, hvorved sundheds- og miljøvirkninger undgås.
- Foranstaltningens effektivitet — sammenligning af fremskrivninger af emissionsreduktioner og andre eksisterende emissioner/eksponeringskilder.
- Ændringer i mængden af affald, der sendes til forskellige behandlingsmuligheder (genanvendelse, forbrænding, deponering osv.).
- Omkostninger og fordele for affaldsproducenter og affaldsoperatører (navnlig for SMV'er) som følge af de forskellige behandlingsresultater. Relevansen af nye teknologier til sortering og dekontaminering af affald.
- Administrative byrder for erhvervsdrivende og offentlige forvaltninger.
- Ændringer i tilgængeligheden af sekundært materiale som følge af genanvendelse.
- Ændringer i drivhusgasemissioner i forbindelse med de forskellige løsningsmodeller.

Den foretrukne løsningsmodel er en kombination af løsningsmodel 2 og løsningsmodel 3, afhængigt af den specifikke POP. For HBCDD og SCCP er den foretrukne løsningsmodel på et mellemliggende niveau. For de andre stoffer er den foretrukne løsningsmodel de lavere værdier og i visse tilfælde let modificeret i forhold til den oprindelige tilgang for at muliggøre en større effektivitet eller bedre gennemførelse. For eksempel er den foretrukne løsningsmodel for PBDE'er en indledende grænseværdi på 500 mg/kg fulgt af en nedsættelse til 200 mg/kg fem år efter, at foranstaltningen træder i kraft.

Der er finansielle omkostninger forbundet med nogle af foranstaltningerne. For de fleste stoffers vedkommende vil disse ikke være væsentlige hverken for affaldshåndteringstjenester eller de erhvervsdrivende generelt. For eksempel kan nettoomkostningerne for PBDE'er ende

på omkring 2 mio. euro om året. For HBCDD og for dioxiner og furaner kan meromkostningerne for affaldshåndtering ved at omdirigere det pågældende affald fra genanvendelse/ikke-farlig deponering til bortskaffelse af farligt affald overstige hhv. 135 og 55 mio. euro om året, men skønnene er usikre. Der vil også ske en lille stigning i de administrative byrder relateret til yderligere testomkostninger.

I alle tilfælde opvejer de anslåede fordele klart omkostningerne. De foreslåede værdier vil **reducere udslip af POP**, som i sig selv er farlige for miljøet og menneskers sundhed.